छोड्यौ भने छुट्छ!

आज बापदादाले आफ्ना आदि स्थापनाको कार्यमा निमित्त बनेका सहयोगी बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। सबै सहयोगी बच्चाहरूको भाग्यलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। स्थापनाको नक्सालाई देखिरहनु भएको थियो। आदि कालका यी श्रेष्ठ ब्राह्मणहरूको संसारको इतिहास र भूगोल देखिरहनु भएको थियो। कुन-कुन श्रेष्ठ आत्माहरू, कुन समयमा, कुन स्थानमा र कुन विधिले सहयोगी बनेका छन्? के देख्नु भयो? तीन प्रकारका सहयोगी बच्चाहरू देख्नु भयो। पहिलो, बापदादाको अलौकिक कर्तव्यलाई देखेर बापदादाको मोहिनी मूर्त, रूहानी व्यवहारलाई देखेर, सोच्ने मेहनत पनि गरेनन्। केवल देखे र देख्दा कल्प पहिलाको स्मृतिको संस्कार प्रत्यक्ष भयो। सेकेन्डमा दिलबाट निक्लियो– उहाँ उही मेरो बाबा हुनुहुन्छ। यसरी विना मेहनत सजिलै बाबाको स्नेहमा समाहित भएर सहयोगी बने। सप्ताह कोर्सको पनि मेहनत भएन। ईश्वरीय स्नेहको बलद्वारा बाबा र बच्चाहरूको मिलन भयो। एउटै शब्दमा जीवनको साथी बने। बच्चाहरूले भने– हजुर नै मेरो, बाबाले भन्नुभयो तिमी नै मेरो। मेहनतको प्रश्न भएन। यस्ता सेकेन्डका सौदावाला विना मेहनत, प्यारमा समाहित भएका छन्। दोस्रो, निमित्त बनेका श्रेष्ठ आत्माहरूको त्याग, तपस्या र सेवाको उदाहरणलाई देखेर सौदा गर्नेवाला। पहिलो ग्रुपले बाबालाई देख्यो, दोस्रो ग्रुपले ज्ञान गंगाहरूको उदाहरणलाई देख्यो। बुद्धिबलद्वारा सजिलै बाबालाई जाने र सहयोगी बने। फेरि पनि दोस्रो ग्रुप पनि बच्चाहरूद्वारा बाबाको साकार सम्बन्धमा आए। निराकारलाई पनि साकारमा सर्व सम्बन्धमा पाए। त्यसैले साकार रूपमा साकारद्वारा सर्व अनुभव गरेको कारणले साकारी पालनाको लिफ्टको गिफ्ट लिए। यो भाग्य करोडौंमा कोही, कोहीमा पनि कोहीलाई प्राप्त भयो। यस्ता लिफ्टको गिफ्ट लिनेहरू स्थापनाको कार्यमा, सेवाको क्षेत्रमा निमित्त बनेका आदि आत्माहरूले यस्ता ग्रुपलाई निमन्त्रण दिएर बोलाएका हुन्। त्यसो त अरू पनि निमित्त बनेका बच्चाहरू छन्। तर विशेष थोरैलाई बोलाइएको छ। जान्दछौ किन बोलाइएको हो? बीच-बीचमा फाउण्डेशनलाई जाँच गरिन्छ। यदि फाउण्डेशन अलिकति पनि कमजोर भयो भने फाउण्डेशनको प्रभाव सबै माथि पर्छ। सेवाको क्षेत्रमा सेवाको निमित्त फाउण्डेशन तिमीहरू जस्ता रत्न हौ। पहिलो ग्रुप यज्ञको स्थापनाको फाउण्डेशन बने। सेवाको निमित्त बने। तर सेवाको प्रत्यक्ष पहिलो फल तिमीहरू जस्तो ग्रुप हो। त्यसैले सेवाको प्रत्यक्ष फलको रूपमा अथवा शोकेसको पहिलो नमुना, तिमी श्रेष्ठ आत्माहरू निमित्त बन्यौ। यति आफ्नो महत्त्वलाई जान्दछौ? नयाँ पातको चमक, दमक, रौनक, उमंग-उल्लासको विस्तारमा आदि श्रेष्ठ आत्माहरू छिप्न त छिपेका छैनौ? पछाडि आउनेलाई अगाडि गर्दा, स्वयं अगाडिबाट पछाडि त भएका छैनौ! त्यसो त बापदादाले पनि बच्चाहरूलाई आफू भन्दा अगाडि गर्नुहुन्छ, तर अगाडि गरेर स्वयं पछाडि पर्नुहुन्न। कति बच्चाहरूले चलाख भएर जवाफ दिन्छन्– पछाडि आएकालाई हामीले मौका दिइरहेका छौं। मौका देऊ तर निगरानी त गर न। यति जिम्मेवारी सम्झन्छौ? जुन पुरुषार्थको कदम हामीले उठाउँछौं, हामीलाई देखेर अरूले पनि यसरी उमंग-उत्साहका कदम उठाउँछन्। यो स्मृति सदा रहन्छ? नयाँ-नयाँ छन् तर पुरानाको महत्त्व आफ्नो छ। पुराना पातबाट कति दबाईहरू बन्छन्, थाहा छ नि? पुराना चीजहरूको कति मुल्य हुन्छ। पुराना वस्तुहरू विशेष यादगार बन्छन्। पुराना चीजहरूको

विशेष म्युजियम बन्छन्। पुरानाको मूल्य जानेर, त्यही मुल्य प्रमाण कदम उठाइरहेका छौ? आफूले आफैलाई यति अमूल्य रत्न सम्झन्छौ? बाबा समान उड्ता पंछी हौ? ब्रह्मा बाबाको पालनाको रिटर्न दिइरहेका छौ? यो साकार पालना कुनै साधारण पालना होइन। यो अमूल्य पालनाको रिटर्न अमूल्य बन्नु र बनाउनु हो। विशेष पालनाको रिटर्न जीवनको हरेक कदममा विशेषताले भरिएको होस्। यस्तो रिटर्न दिइरहेका छौ? सारा कल्पमा एक पटक यो पालना मिल्छ। र, त्यसको अधिकारी तिमी विशेष आत्माहरू हौ। यसरी आफ्नो अधिकारको भाग्यलाई जान्दछौ? त्यसैले आज यस्ता भाग्यवान बच्चाहरू सँग मिल्न आएको छु। त्यसैले बुझ्यौ किन बोलाएको हो? रिजल्ट त हेरिन्छ नि!

यो सारा ग्रुप त ब्रह्मा बाबाको हरेक कदमलाई अनुसरण गर्ने हो नि? किनकि यी साकार आँखाले देख्यौ। केवल दिव्य नेत्रले मात्र देखेनौ। आँखाले देखेको कुरा अनुसरण गर्न सजिलो हुन्छ नि। यस्तो सहज पुरुषार्थको भाग्य अधिकारी आत्मा हौ। बुझ्यौ को हौ? जान्यौ, म को हुँ? म को हुँ को रहस्य पक्का याद छ नि! भुल्न त भुल्दैनौ नि! बापदादाले वतनबाट यो ग्रुपलाई हेरेर कुराकानी गरिरहनु भएको थियो। के कुराकानी गर्नु भयो होला, जान्दछौ? हेरिरहनु भएको थियो– आफ्नो भाग्यको मूल्यलाई कति जानेका छौ र कति यस भाग्यको स्मृति स्वरूप रहन्छन्? स्मृति स्वरूप सो समर्थ स्वरूप। कति समर्थ स्वरूप बनेका छौ? यो हेरिरहनु भएको थियो। विस्मृति र स्मृतिको सिँढीमा उत्रिँदै र चढ्दै गर्छौ वा सदा स्मृति स्वरूपद्वारा उड्ती कलामा गइरहेका छौ? यस्तो त होइन, पुराना पुरानो विधिपूर्वक चल्नेवाला हौ? जुन उड्ती कलाको सट्टा अहिलेसम्म पनि सिँढी उत्रिँदै चढ्दै गर्छौ? यी सबै बच्चाहरूको विधि हेरिरहनु भएको थियो। ब्रह्मा बाबाले बच्चाहरूको स्नेहमा भन्नु भयो– सदा हर कदममा सहज र श्रेष्ठ प्राप्तिको आधार– मैले बाबा समान एउटा कुरा सदा जीवनमा ब्रह्मा बाबाको बुटीको रूपमा याद राख्नु छ– "छोड्यौ भने छुट्छ"। चाहे आफ्नो तनको स्मृतिलाई भुलेर देही-अभिमानी बन्नमा, चाहे सम्बन्धको लगाव देखि नष्टोमोहा बन्नमा, चाहे अलौकिक सेवाको सफलताको क्षेत्रमा, चाहे स्वभाव संस्कारहरूको सम्पर्कमा– सबै कुरामा छोड्यो भने छुट्छ। यी मेरोपनका हातहरूले यी हांगालाई समातेर हांगाको पंछी बनाइदिन्छन्। यो मेरोपनका हातलाई छोड्यौ भने के बन्छौ? उड्ता पंछी। छोड्नु मात्र होइन बन्नु यो हो– त्यो होइन। तर हे आधारमूर्त श्रेष्ठ आत्माहरू "बनिसक्यौं" यो समारोह मनाऊ। सोचिरहेका छौं, योजना बनाउँछौं, होइन। सोचिसक्यौं। कुनचाहिँ समारोह मनाउँछौ! हरेक ग्रुपले कार्यक्रम गर्छन् नि। तिमीहरूले कुनचाहिँ समारोह मनाउँछौ?

तिमीहरू त ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्ने ब्रह्माको साथी बच्चाहरू हौ नि। ईश्वरीय परिवारका बुज्रुक आत्मा हौ। तिमीहरू सबै माथि बापदादा र परिवारको सदा नजर छ– यिनीहरू नै हाम्रो आदि उदाहरण स्वरूप हुन्। सारा परिवारको लागि, बाबाको सर्व आशाका दीपक हौ। त्यसैले कुनचाहिँ समारोह गर्छौ! बाबा समान बन्यौ, जीवनमुक्त आत्मा बन्यौ! नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप सो समर्थ स्वरूप बन्यौ! संकल्प गऱ्यो अनि र बन्यो। यस्तो समर्थ समारोह मनाऊ। तयार छौ नि! या अहिले पनि सोचिरहेका छौ– गर्न त पर्ने हो, पर्ने हो तर बाबाको सर्व आशा पूर्ण गर्ने हामी आदि नमुना हौं– यस्तो निश्चय बुद्धि विजयी रत्न,

विजयको समारोह मनाऊ। बुझ्यौ किन बोलाएको हो! स्पष्ट भयो नि। यी सबैलाई ताज लगाइदेऊ। जिम्मेवारीको ताजपोषी समारोह मनाऊ, यिनीहरूबाट। त्यसैले आएका छौ नि! बोल्दैनौ। बुज्रुक भयौ! ब्रह्मा बाबालाई के देख्यौ? अहिले भर्खरै बुजुर्ग अहिले भर्खरै बच्चा अर्थात् किशोर। देख्यौ नि। फलो फादर, हाँ जी गर्नमा बच्चा बन र सेवामा बुज्रुक। साना बच्चाहरूको उमंग देख्यौ नि– कति मजाले भन्थे– हाँ जी, जी हाँ।

विशेष निमन्त्रणामा विशेष आत्माहरू आएका छन्, अब विशेष सेवाको जिम्मेवारीको फेरि समारोह मनाउनु छ। बीच-बीचमा ताज उतारिदिन्छौ। अब यस्तो कसेर जाऊ जुन नउत्रियोस्। अच्छा फेरि सुनाउँला– समारोहको नतिजा के भयो! अच्छा।

सदा सर्व आत्माहरूको निमित्त, उमंग-उत्साह दिलाउने, सदा हर पुरुषार्थको कदमद्वारा अरूलाई तीव्र पुरुषार्थी बनाउने, व्यर्थलाई सेकेन्डमा "छोड र छुट" गर्ने, सदा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्ने, यस्ता सेवाका आदि रत्नहरूलाई, पालनाका भाग्यवान विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

सेवाधारीहरूसँग:– सेवाधारीहरू त सदा नै उडिरहनु पर्छ किनकि यज्ञ सेवाको बल धेरै हुन्छ। त्यसैले सेवाधारीहरू बलवान बन्यौ नि। यज्ञ सेवाको कति गायन छ। यदि यज्ञ सेवा सच्चा दिलले गर्छौ भने एक सेकेन्डको पनि धेरै फल मिल्छ। तिमीहरू त कति दिन देखि सेवामा रहेका छौ। त्यसैले फलहरूको भण्डार जम्मा भयो। यति फल जम्मा भयो जुन २१ पिँढीसम्म त्यो फल खाई नै रहन्छौ। सेवाधारीहरू त्यहाँ गएर मायाको अधिन नबन। सदा सेवामा व्यस्त रहने गर। मनसाद्वारा शुद्ध संकल्पको सेवा र सम्पर्क सम्बन्ध वा वाणीद्वारा परिचय दिने सेवा। सदा नै सेवामा व्यस्त रहनु छ। सेवाको पार्ट अविनाशी छ। चाहे यहाँ बस, चाहे कहीँ पनि जाऊ, सेवाधारीको साथमा सदा नै सेवा हुन्छ। सदाको सेवाधारी हौ। सेवामा व्यस्त रह्यौ भने माया आउँदैन। जब खाली स्थान हुन्छ अनि अर्को आउँछ। लामखुट्टे पनि आउँछन्, उडुस पनि आउँछन्। त्यसैले सदा व्यस्त रह्यौ भने माया आउँदै आउँदैन। मेहनत गर्नु पर्दैन। मायाले नमस्कार गरेर जान्छ। यस्ता बहादुर बनेर गइरहेका छौ? यस्तो त होइन वहाँ गएर भन्नेछौ– आज क्रोध आयो, आज लोभ लाग्यो, मोह आयो.. मायाले पनि जाँच लिन्छ, उसले पनि तिमीहरूले प्रतिज्ञा गरिरहेको सुनिरहेको छ। जहाँ बाबा हुनुहुन्छ त्यहाँ मायाले के गर्छ? सदा बाबा साथ हुनुहुन्छ वा अलग छौ। कुमारहरू एक्लै त सम्झँदैनौ? यस्तो त होइन, कोही सुन्ने, बोल्ने छैनन्... बिरामी परियो भने के गर्ने? अर्को साथी याद त आउँदैन? अर्को साथी ल्यायौ भने उसको सुन्नु पनि पर्छ, खुवाउन पनि पर्छ, सम्हाल पनि गर्नु पर्छ। यस्तो बोझ उठाउने आवश्यकता नै किन? सदा हल्का रहने गर। सदा युगल रूप हौ, अर्को युगललाई के गर्ने? कहिलेकाहीँ संकल्प आउँछ? बिरामी हुँदा आउँछ? जुन सम्बन्धको याद आउँछ त्यही सम्बन्धले बाबालाई याद गऱ्यौ भने बिरामी भएर सुत्दा पनि यति राम्रो खाना बनाउने छौ मानौं अरूले बनाएर गएको हो। त्यसैले सदा साथ रहनु, एक्लै छैन, कम्बाइण्ड छु। तिमी र बाबा दुवै कम्बाइण्ड छौ, अलग कसैले गर्न सक्दैन, यो चुनौती देऊ। चुनौती दिने हौ नकि आत्तिने। अच्छा।

प्रश्नः– संगमयुगी ब्राह्मण जीवनको लक्ष्य के हो? त्यो लक्ष्यलाई प्राप्त गर्ने विधि के हो?

उत्तरः– संगमयुगी ब्राह्मण जीवनको लक्ष्य हो सदा सन्तुष्ट रहनु र अरूलाई सन्तुष्ट गर्नु। ब्राह्मण अर्थात् समझदार, स्वयं पनि सन्तुष्ट रहन्छन् र अरूलाई पनि राख्छन्। यदि अरूले असन्तुष्ट गर्दा असन्तुष्ट भइन्छ भने संगमयुगी ब्राह्मण जीवनको सुख लिन सकिँदैन। शक्ति स्वरूप बनेर अरूको वायुमण्डल देखि स्वयंलाई किनारा गर्नु अर्थात् आफूलाई सुरक्षित राख्नु, यही साधन हो यो लक्ष्यलाई प्राप्त गर्ने। अर्काको असन्तुष्टताले स्वयं असन्तुष्ट हुनु छैन। अरू कुनै प्रकारले असन्तुष्ट गर्ने निमित्त बने भने पनि स्वयंलाई किनारा गरेर अगाडि बढ्दै जानु छ, रोकिनु छैन।

प्रश्नः– कुनचाहिँ संस्कारलाई आफ्नो निजी संस्कार बनायौ भने सदा उड्ती कलामा उडिरहन्छौ?

उत्तरः– आफ्नो निजी संस्कार बनाऊ– हरेक कुरामा मलाई अगाडि बढ्नु छ। अरू बढून् वा नबढून्। अर्काको पछि लागेर स्वयं तल आउनु छैन। सहानुभूतिको कारणले सहयोग दिनु अर्को कुरा हो, तर अर्काको कारणले स्वयं तल आउनु– यो ठीक होइन। न व्यर्थ सुन, न हेर। सेवाको भावले न्यारा भएर हेर। अर्काको कारणले आफ्नो समय र खुशी गुमाएनौ भने सदा उड्ती कलामा गइरहन्छौ।

वरदानः– **सदा मिलनको झुलामा झुल्ने तत त्वम्को वरदानी बाबा समान भव**

जसरी बापदादाले तिमी मालिकहरूको आज्ञालाई मानेर मिलन मनाउनको लागि आउनुहुन्छ, जी हाजिरको पाठ पढेर हाजिर हुनुहुन्छ, त्यस्तै तत त्वम्। अमृतबेला देखि लिएर दिनको समाप्ति सम्म धर्म र कर्ममा बाबा समान बन्यौ भने सदा मिलनको झुलामा झुलिरहन्छौ। यो मिलनको झुलामा रहनाले प्रकृति र माया दुवै नै तिम्रो झुला झुलाउने दासी बन्छन्। सर्व खजानाहरू तिम्रो यो श्रेष्ठ झुलाको श्रृंगार बन्छन्।

स्लोगनः– सदा ब्रह्मा बाबाको भुजामा समाहित भइरह्यौ भने सुरक्षाको अनुभव गर्छौ।